

Grävling

(*Meles meles*)

Grävlingen är ett stort mårddjur som är vanligt i nästan hela Sverige utom i fjällen. Storleken och den karakteristiska pälsen gör den lätt att känna igen. En vuxen grävling kan väga uppåt 20 kg.

Grävlingen gör ett ganska klumpigt, litet "tankspritt", intryck när man möter den på stigen en tidig morgon eller sen afton. Dagen tillbringas den i sitt gryt utanför vilket den har sin "toalettgrop". Hela vintern sover den i grytet men går ibland ut och luftar sig litet.

Grävlingen är allätare med allt från växtdelar till har- och fågelungar på matsedeln. Ofta går den i dikesrenar och letar efter insekter som blivit bedövade efter kollision med bilar.

Grävlinghonan föder sina ungar tidig på våren och tar hand om dem hela året. Annars lever grävlingen ensam.

Trots att grävlingen är en ganska fridsam gynnare har den i gammal folktro haft ord om sig att bitas hårt och inte släppa greppet förrän den hör att benet krossas. Därav den gamla föreställningen om att det är säkrast att ha äggskal eller kolbitar i stövlarna om man möter en grävlig!

Badger

(*Meles meles*)

The Badger is a large animal from the weasel family which is common across almost all of Sweden except in the mountains. Its size and characteristic fur markings make it easy to recognise. An adult Badger can weigh up to 20 kg.

The Badger gives a quite clumsy, almost "absent-minded" impression when you come across it on a path early in the morning or late in the evening. It spends the day in its sett outside of which they have their "latrine". They sleep through the whole winter in their sett and occasionally come out for some fresh air.

Badgers are omnivores with anything from plants to hare and bird young on the menu. Female badgers give birth to their young early in the spring and look after them for the whole year. Otherwise Badgers live alone.

Despite the fact that the Badger is quite a peaceful fellow, legend has it that they can bite very hard and that they do not let go until they hear the sound of crushing bones. According to this legend you should therefore have eggshells or lumps of charcoal in your boots to be on the safe side in case you encounter a badger!

Europäischer Dachs

(*Meles meles*)

Der Europäische Dachs ist ein großer Marder, der - außer im Gebirge - in fast ganz Schweden häufig ist. Seine Größe und sein Fell machen ihn unverkennbar. Ein ausgewachsener Dachs kann bis zu 20 kg wiegen.

Der Dachs macht einen recht plumpen und etwas „zerstreuten“ Eindruck. Er ist dämmerungs- und nachtaktiv; den Tag verbringt er in seinem Bau, vor dem er eine „Toilette“ angelegt hat. Der Dachs bringt die kalte Jahreszeit schlafend in Winterruhe zu, verlässt aber manchmal seinen Bau, um frische Luft zu schnappen.

Der Dachs ist ein Allesfresser und verschmäht Pflanzenteile ebenso wenig wie Jungvögel. Das Dachsweibchen bringt seine Jungen im Spätwinter zur Welt und kümmert sich das ganze Jahr über um sie. Ansonsten lebt der Dachs einzelgängerisch.

Obwohl der Dachs ein recht friedlicher Bursche ist, stand er früher im Ruf, stark zuzubeißen und seinen Biss erst zu lösen, wenn er das Brechen des Knochens hörte. Deshalb hatte man in älteren Zeiten auch die Vorstellung, es sei gut, bei einem Zusammentreffen mit einem Dachs Eierschalen oder Kohlestückchen in den Stiefeln zu haben ...

Skogssällskapet